

Warszawa, 31.07.2015.

Prof.dr.hab.n.med. Romana Bogusławska-Walecka

OCENA

dorobku naukowego, pracy dydaktycznej i organizacyjnej

dr hab. n. med. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej,

dokonana w ramach postępowania Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie

o nadanie tytułu naukowego profesora,

na podstawie powołania na recenzenta

przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów

Przebieg pracy zawodowej

Dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska ukończyła studia na I Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie w 1990 r.

Po odbyciu stażu podyplomowego podjęła pracę w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Warszawie, a następnie w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Centralnego Szpitala Kolejowego w Warszawie, gdzie uzyskała specjalizację I stopnia (1994), a następnie II stopnia z radiodiagnostyki (1998).

W 1995 Kandydatka uzyskała stopień doktora nauk medycznych, na podstawie rozprawy „Ocena dynamiki zmian w obrazie rezonansu magnetycznego (MRI) u chorych ze stwardnieniem rozsianym (SM) leczonych nowym lekiem 2-chlorodeoxyadenozyną (2-CSA)”, na Akademii Medycznej w Lublinie (promotor – prof. dr hab. med. Zbigniew Stelmasiak).

W 2005r uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk medycznych, na podstawie dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej zatytułowanej: „Choroby istoty białej ośrodkowego układu nerwowego – rola obrazowania rezonansu magnetycznego w rozpoznawaniu i różnicowaniu zmian w przebiegu tych schorzeń”.

W latach 2001-2006 Kandydatka pełniła funkcję kierownika Zakładu Diagnostyki Obrazowej Centralnego Szpitala Kolejowego (później Międzyzleskiego Szpitala Specjalistycznego) w Warszawie.

Od 2006 do chwili obecnej jest kierownikiem Zakładu Diagnostyki Obrazowej Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie, w latach 2007-2010 na stanowisku docenta, a od 2010 do chwili obecnej na stanowisku profesora nadzwyczajnego IMiD.

Od początku swej kariery zawodowej, Kandydatka wyróżniała się zainteresowaniem pracą naukową, zaangażowaniem w podnoszeniu kwalifikacji zarówno swoich jak i zespołów, w których pracowała oraz dydaktyką. Odbyla liczne zagraniczne staże naukowe i szkolenia zawodowe, z których najważniejsze to:

- staż w Zakładzie Radiologii Medycznego Centrum Uniwersyteckiego w Bostonie 1997 (trzymiesięczny)
- staż w Zakładzie Radiologii Szpitala Uniwersyteckiego w Zurichu w 2006 (miesięczny).

Ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy Dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej to łącznie:

- 137 publikacji w czasopismach recenzowanych, w tym 52 oryginalnych, 31 kazuistycznych i 54 poglądowych (autorstwo lub współautorstwo)
- 1 monografia
- 14 rozdziałów w podręcznikach
- 152 doniesienia zjazdowe (w tym 94 na kongresach międzynarodowych)
- 4 pełnotekstowe prace w suplementach czasopism oraz jeden list do redakcji.

Łączna punktacja MNiSzW całego dorobku Kandydatki za prace recenzowane to **1052,5 pkt**, a sumaryczny IF wynosi **80,045**.

W okresie przedhabilitacyjnym Kandydatka osiągnęła sumaryczny wynik:

Impact Factor artykułów = 23,077; punkty MNiSW/KBN = 216,5.

W okresie pohabilitacyjnym Kandydatka znacząco powiększyła swój dorobek naukowy:

- autorstwo lub współautorstwo 85 publikacji w czasopismach recenzowanych (w tym 30 oryginalnych, 31 kazuistycznych i 24 poglądowych); z czego 32 prace (14 oryginalnych, 14 kazuistycznych i 4 poglądowych) zostało opublikowanych w czasopismach z IF (podnosząc łączny wynik o 57,373 p-tów)
- 1 monografia
- 14 rozdziałów w podręcznikach
- 83 streszczeń zjazdowych (w tym 53 ze zjazdów międzynarodowych) oraz 1 list do redakcji.

Prace autorstwa dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej z okresu po uzyskaniu tytułu doktora habilitowanego (na pierwszym lub ostatnim miejscu) to 16 spośród 32 publikacji (dają IF=23,077).

Łączna punktacja IF w okresie pohabilitacyjnym (wg informacji Biblioteki Naukowej IMiD) wyniosła 57,373; z czego 16,318 za prace oryginalne, 34,400 za prace kazuistyczne i 6,355 za poglądowe; zaś punktacja MNiSzW wyniosła 836 pkt.

Reasumując, w okresie pohabilitacyjnym Kandydatka przekroczyła wymagany próg podwojenia dorobku naukowego w punkcji z IF.

Liczba cytowań:

- wg bazy Scopus wynosi 202
- wg Web of Science 179
- wg Publish or Perish 421.

Indeks Hirscha wg Scopus wynosi 9, wg Web of Science 9, wg Publish or Perish 11.

Dr hab. Bekiesińska-Figatowska była kierownikiem 2 projektów badawczych KBN w projektach poświęconych ocenie wartości MR u dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym oraz w chorobach neurometabolicznych. Była też głównym wykonawcą 5 innych projektów KBN (o tematyce z zakresu diagnostyki metodą rezonansu magnetycznego) oraz kierownikiem lub głównym wykonawcą 8-iu projektów statutowych IMiD, na temat diagnostyki MR u dzieci.

Analizując dorobek naukowy dr hab. Bekiesińskiej-Figatowskiej należy podkreślić, że w swojej pracy naukowej Kandydatka skoncentrował się na kilku ważnych, często pionierskich problemach badawczych, które konsekwentnie realizowała i prezentowała w licznych publikacjach, wystąpieniach oraz jako wykładowca na kursach i seminariach.

Pierwszy z głównych nurtów badawczych został zwieńczony pracą doktorską i habilitacją, dotyczył roli obrazowania metodą rezonansu magnetycznego w diagnostyce, różnicowaniu i monitorowaniu schorzeń istoty białej OUN.

Zajmując się tą tematyką, Kandydatka opracowała metodykę i protokoły badania MR znajdujące praktyczne zastosowanie w codziennej pracy. Prace Kandydatki były ściśle powiązane z jej rozwojem zawodowym, przynosiły wymierne korzyści dla szeroko rozumianego odbiorcy tych osiągnięć (radiolodzy, klinicyści) i miały ważne implikacje praktyczne. Większość z prac miała charakter radiologiczno-kliniczny, co świadczy o umiejętnościach współpracy interdyscyplinarnej oraz szerokiej wiedzy zdobytej przez dr hab. Bekiesińską-Figatowską, wykraczającej poza specjalizację z radiologii i diagnostyki obrazowej.

Drugi nurt zainteresowań Kandydatki dotyczył wykorzystania metody MR w ginekologii, położnictwie oraz rozpoznawaniu patologii płodu. Należy podkreślić, że tematyką tą zaczęła zajmować się jako pierwsza w Polsce. Opracowała protokoły prenatalnych badań płodu metodą MR i wdrożyła je do praktyki klinicznej. Poszerzyła spektrum rozpoznawanych chorób w grupie kobiet ciężarnych o diagnostykę patologii łożyska, nie pomijając specyfiki schorzeń innych narządów i układów kobiety w okresie ciąży, za pomocą techniki obrazowania uznanej za nieszkodliwą dla płodu jaką jest metoda MR.

Rezultaty swoich prac badawczych Kandydatka opublikowała w znaczących czasopiśmie medycznych o zasięgu międzynarodowym jak i w wiodących czasopiśmie krajowych.

Wkład dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej w rozwój diagnostyki metodą MR został zauważony w międzynarodowym środowisku radiologicznym, o czym świadczą zaproszenia na wykłady na kongresy międzynarodowe oraz publikacje na zaproszenie (m.in. przez dr G. Messelle z Uniwersytetu w Rzymie do współautorstwa podręcznika „MRI of Fetal and Maternal Diseases In Pregnancy” Springer 2015 oraz przez prof. Huismanna z Johns Hopkins University w Baltimore do współautorstwa redagowanego przez niego numeru Journal of Pediatric Neuroradiology w roku 2012).

Ocena działalności dydaktycznej i propagującej naukę

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska nie pracowała na uczelni; dlatego właśnie wykazała się dużą aktywnością dydaktyczną na polu szkolenia podyplomowego.

Umiejętności dydaktyczne Kandydatki należy docenić jako wykładowcy i moderatora organizowanych przez nią, corocznych konferencji naukowych popularnych w środowisku radiologicznym - Jesiennych Spotkań Naukowych. Konferencje te, skierowane głównie do młodych radiologów, obejmują szeroki wachlarz zagadnień związanych z diagnostyką obrazową wykorzystywaną w wielu dziedzinach medycyny: onkologii, laryngologii, okulistyki, dermatologii, schorzeń przewodu pokarmowego i oddechowego, układu kostno-stawowego. Zakres tematyki poszczególnych konferencji wykracza poza przedstawione wcześniej główne kierunki zainteresowań Kandydatki, świadcząc o jej szerokiej wiedzy.

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska wielokrotnie była także wykładowcą „Szkoły Radiologii PLTR” organizowanej w Kielcach dla lekarzy w trakcie specjalizacji z radiologii i diagnostyki obrazowej. Jest cenionym wykładowcą na kursach prowadzonych przez CMKP.

Jako prelegentka sięgała po tematykę niszową np. diagnostykę obrazową chorych z wrodzonymi i nabytymi wadami odporności, czy też schorzeń nietypowych np. nowotworów wieku

dziecięcego spotykanych u dorosłych i odwrotnie, nowotworów wieku dorosłego dotyczących dzieci.

Do zasług Kandydatki na polu kształcenia kadry medycznej należy zaliczyć także koordynację merytoryczną kursów i prowadzenie wykładów dla techników elektroradiologii, które przyczyniły się do podwyższenia ich umiejętności zawodowych. Kandydatka przygotowała i przeprowadziła dwie konferencje dla techników, w trakcie których była wielokrotnym wykładownicą i prowadzącą zajęcia praktyczne.

Wysoki poziom profesjonalnej wiedzy Kandydatki, został doceniony przez organizatorów międzynarodowych kursów, o czym świadczą liczne wykłady wygłoszone na zaproszenie.

W różnej formie (wykłady, wystąpienia, seminaria) propagowała także wiedzę o aktualnych postępach w radiologii, omawiając możliwości wykorzystania nowoczesnych technik obrazowania w gronie lekarzy radiologów, techników elektroradiologii i specjalistów innych dziedzin medycyny.

Trzykrotnie była zapraszana do Komitetów naukowych kongresów międzynarodowych (European Congress of Radiology 2006-2007, XIX Symposium Neuroradiologicum 2010, European Congress of Radiology 2013-2014).

Dziesięciokrotnie była członkiem komitetów naukowych konferencji krajowych.

Przedstawiona do oceny dokumentacja dydaktycznej działalności Kandydatki oraz jej aktywność jako propagatorki nauki w praktykowanej przez siebie dziedzinie, zasługuje na uznanie jej wybitnych umiejętności i zasług w tym zakresie.

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska, z uwagi na swoje umiejętności i doświadczenie zawodowe, jest uznanym ekspertem w Polsce, w znaczący sposób przyczyniła się do postępu w edukacji lekarzy radiologów, techników elektroradiologii, a także lekarzy innych specjalności.

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska dotychczas była kierownikiem 7 ukończonych specjalizacji z radiologii i diagnostyki obrazowej i promotorem 2 obronionych (w 2010 i 2013r) przewodów doktorskich. Aktualnie jest promotorem trzeciej rozprawy doktorskiej (w toku). Siedmiokrotnie recenzowała rozprawy doktorskie.

Reasumując, dorobek dydaktyczny Kandydatki oceniam wysoko. Uważam, że spełnia kryteria stawiane kandydatom do tytułu profesora.

Ocena działalności organizacyjnej

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska była organizatorem „Jesiennych Spotkań Naukowych” już dziewięciokrotnie, trzykrotnie była członkiem komitetów naukowych kongresów międzynarodowych, wielokrotnie brała udział w organizacji i pracach komitetów naukowych kongresów i sympozjów regionalnych oddziałów Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego.

W okresie pohabilitacyjnym zorganizowała konferencję „Zastosowanie tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego w diagnostyce chorób cywilizacyjnych”, w której uczestniczyli przedstawiciele wielu specjalności medycznych.

Wielokrotnie organizowała i przewodniczyła komisji praktycznej części egzaminu z radiologii i diagnostyki obrazowej w ramach Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w Polsce. Została także zaproszona do grupy egzaminatorów European Diploma In Radiology.

Za szczególne osiągnięcie organizacyjne uznają przygotowanie dwóch (wspominanych wyżej) konferencji szkoleniowych przeznaczonych dla techników elektroradiologii, biorąc pod uwagę znikomą ilość szkoleń kierowanych do tej grupy personelu medycznego.

Dowodem umiejętności organizacyjny Kandydatki są prowadzone przez Nią dwa projekty KBN oraz kierowanie pięcioma zadaniami statutowymi w Instytucie Matki i Dziecka.

Po objęciu funkcji Kierownika Zakładu Diagnostyki Obrazowej IMiD (czyli od 2006r), zespół lekarski Zakładu przygotował 35 publikacji (w tym 11 w czasopismach posiadających IF).

Podsumowując analizę działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej wysoko oceniam Jej dorobek jako naukowca-badacza, lekarza i dydaktyka. Oceniana Kandydatka do tytułu profesora, jest osobą ambitną i wybitnie utalentowaną, konsekwentnie prowadziła podjęte zagadnienia wykazując się rzetelnością w pracy badawczej, dociekliwością i umiejętnością odniesienia swoich obserwacji do wyników badań innych naukowców.

Prowadzone przez Nią badania naukowe wynikały z zainteresowań klinicznych, a z drugiej strony przekładały się na codzienną praktykę lekarzy radiologów. Równocześnie Kandydatka dzieliła się swoją wiedzą poprzez starannie przygotowane publikacje, prowadząc wykłady, seminaria i organizując różne formy szkolenia.

Dr hab. Monika Bekiesińska-Figatowska wykazała się umiejętnością pracy w zespole, sprawdzając się zarówno jako lider grupy, jak i partner w pracy badawczej i klinicznej.

Po objęciu funkcji Kierownika Zakładu Diagnostyki Obrazowej IMiD podjęła pionierskie w skali Polski prace badawcze nad nieinwazyjną diagnostyką obrazową w ginekologii i położnictwie oraz docenione w skali międzynarodowej prace z zakresu prenatalnej diagnostyki metodą MR.

Zasługi dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej dla medycyny i nauki docenił Prezydent RP odznaczając ją Brązowym Krzyżem Zasługi w 2011 r.

Podsumowanie.

Wnikliwa analiza dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz osobistych osiągnięć **dr hab. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej** wskazuje, że spełnia Ona wszystkie kryteria wymagane art. 26 Ustawy o Stopniach i Tytułach Naukowych, co uzasadnia wystąpienie z wnioskiem o nadanie tytułu naukowego profesora.

Dlatego też z pełnym przekonaniem popieram wniosek o nadanie dr hab. n.med. Moniki Bekiesińskiej-Figatowskiej zaszczytnego tytułu profesora nauk medycznych.

1745453
Prof. dr hab. n. med.
Romana BOGUSŁAWSKA-WALECKA
Specjalista radiolog
01-875 Warszawa
ul. Zgrupowania Żmija 15 "L"

Romana Bogusławska-Walecka

